

Καλεσμένοι σέ δεΐπνο

- Ποιά μέρα τῆς ἐβδομάδας σᾶς ἀρέσει περισσότερο, παιδιά;
- Ἡ Κυριακή!
- Γιατί σᾶς ἀρέσει; *(Δίνουμε τόν λόγο σά παιδιά καί ἔπειτα το-νίζουμε τά ἀκόλουθα σημεία).*

Πραγματικά, ἡ Κυριακή εἶναι ἡ ωραιότερη μέρα τῆς ἐβδομάδας. **Εἶναι ἡ μέρα πού ἀναστήθηκε ὁ Χριστός μας καί ἀπ' αὐτόν πῆρε τό ὄνομά της: «Κυριακή» σημαίνει «ἡμέρα τοῦ Κυρίου».**

Τήν Κυριακή ὅλοι οἱ πιστοί εἴμαστε καλεσμένοι ἀπό τόν Θεό στό σπíti Του, στήν ἐκκλησία. Δυστυχῶς πολλοί χριστιανοί προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες καί δέν πηγαίνουν στόν ναό τό πρωί τῆς Κυριακῆς. Ἀντίθετα, τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας πηγαίνουν σά γήπεδα, στή θάλασσα, σέ ἐκδρομές, κάνουν ὀρειβασία, βλέπουν τηλεόραση...

Χωρίς ὅμως τή χάρη τοῦ Θεοῦ, παιδιά, μπορούμε νά ἔχουμε εὐλογία στή ζωή μας;

Ἡ ἱστορία μας

Ὁ Σάββας πηγαίνει στή Γ' Δημοτικοῦ καί ἔχει δυό ἀδέρφια μεγαλύτερα ἀπ' αὐτόν. Εἶναι πολύ καλό παιδί, ἀλλά ἔχει μιᾶ ἀδυναμία. Εἶναι ὑπναράς. Ἡ μητέρα του πολύ στεναχωριέται, γιατί συχνά ἀργεῖ στό σχολεῖο. Τήν Κυριακή, μάλιστα, πάντα ἔχει μιᾶ δικαιολογία γιά νά παρατείνει τόν ὕπνο του.

- Ἄσε με, μαμά! Μιά Κυριακή ἔχω κι ἐγώ γιά νά κοιμηθῶ. Εἶμαι κουρασμένος ἀπ' ὅλη τήν ἐβδομάδα. Ἄλλωστε οἱ συμμαθητές μου δέν πηγαίνουν στήν ἐκκλησία. Ἐγώ πάλι καλά πού πάω.

- Καλά, χατίρι νομίζεις ὅτι κάνεις; Γιά τό δικό σου τό καλό πηγαίνεις. Σήκω, ἀγόρι μου! Ὅποιος σηκώνεται πρῶι, κερδίζει ἕνα χρυσό φλουρί, τοῦ ἔλεγε συχνά ἡ μάνα του.

Ἐνα βράδυ, πρὶν κοιμηθοῦν, ἡ μητέρα σκέφτηκε νά διηγηθεῖ στά παιδιά της μιᾶ ἱστορία ἀπό τή Βίβλο, μιᾶ **παραβολή** πού εἶπε ὁ Χριστός μας:

«Ἐνας ἄρχοντας κάλεσε κάποτε πολλά πρόσωπα σ' ἕνα πλούσιο τραπέζι, σ' ἕνα δεῖπνο ὅπως τό ὀνομάζουμε. Ἡ ὥρα ὅμως περνοῦσε καί οἱ καλεσμένοι δέν φαίνονταν. Τότε ἔστειλε τόν ὑπηρέτη του νά ὑπενθυμίσει στούς καλεσμένους καί νά τούς πεῖ ὅτι τό δεῖπνο εἶναι ἔτοιμο. Οἱ καλεσμένοι ὅμως πρόβαλαν διάφορες δικαιολογίες καί δέν πῆγαν. Ὁ ἄρχοντας λυπήθηκε πολύ! Ἡ ἱστορία αὐτή ὀνομάζεται **παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου** καί κρύβει μιᾶ μεγάλη ἀλήθεια. Ξέρετε, παιδιά μου, ποίος εἶναι ὁ ἄρχοντας, ποιοί εἶναι οἱ καλεσμένοι καί ποιοί εἶναι τό τραπέζι;»

Τά ἀδερφάκια δέν ἤξεραν. Μήπως, ἐσεῖς παιδιά, μπορεῖτε νά βοηθήσετε;...

Ἡ μητέρα τούς ἐξήγησε:

- Ὁ ἄρχοντας εἶναι ὁ καλός Θεός, πού προσκαλεῖ ὅλους ἐμᾶς τούς χριστιανούς στό δεῖπνο, δηλαδή στή Θεία Κοινωνία πού γί-

νεται σέ κάθε Θεία Λειτουργία. Πολλοί όμως βρίσκουν άσημαντες δικαιολογίες καί δέν πηγαίνουν στό θεϊκό τραπέζι πού παραθέτει γιά μᾶς μέ πολλή ἀγάπη ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

- Ἐγώ μαμά, διέκοψε ὁ Αντώνης, κάθε Κυριακή θέλω νά πηγαίνω στήν ἐκκλησία, ἀλλά δέν καταλαβαίνω τά λόγια πού ἀκούω.

- Ἐφόσον πηγαίνεις τακτικά στή Θεία Λειτουργία, σέ λίγο καιρό θά τή μάθεις ἀπ' ἑξῶ. Ἐξάλλου, **ὑπάρχει κι αὐτό τό βιβλιαράκι, τό Λειτουργικό, πού ἔχει τή μετάφρασή της** (τό δείχνουμε). Μπορεῖτε νά τό ἔχετε μαζί σας στή Θεία Λειτουργία.

- Μαμά, ὁ Σάββας ἀργεῖ νά ζυπνήσει τήν Κυριακή καί εἶναι ὄλο δικαιολογίες. Ἐξαιτίας του ἀργοῦμε κι ἐμεῖς, πετάχτηκε ἡ Ἀργυρώ.

- Ἴσως δέν κατάλαβε ὅτι ὁ Χριστός τόν περιμένει στό τραπέζι Του, βιάστηκε νά τόν δικαιολογήσει ὁ Αντώνης.

- Ἐσᾶς τί σᾶς νοιάζει; ἀπάντησε πειραγμένος ὁ Σάββας. Ὁ Χριστός δέν νομίζω νά στεναχωριέται γιά ἕναν πού δέν θά πάει. Ἄλλωστε κι ἐδῶ μπορῶ νά κάνω μόνος μου τήν προσευχή μου.

- Γιά πές μου, Σάββα, ρώτησε ἡ μητέρα, πότε ἡ φωνή ἀκούγεται δυνατότερη, ὅταν φωνάζει ἕνας ἢ ὅταν φωνάζουν πολλοί;

- Ὅταν φωνάζουν πολλοί φυσικά, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

- Ἐτσι, παιδί μου, ἄλλο εἶναι νά προσεύχεσαι μόνος σου στό σπίτι κι ἄλλο νά προσευχόμαστε ὄλοι μαζί στήν ἐκκλησία. Τότε ἡ φωνή μας φτάνει σίγουρα μέχρι τόν Θεό.

Σταμάτησε γιά λίγο ἡ μητέρα καί στή συνέχεια εἶπε:

- Τώρα ἔχω νά σᾶς πῶ καί κάτι ἄλλο μέ τό ὅποιο θά χαρεῖτε πολύ. Τήν ἐρχόμενη Κυριακή καλέσαμε τή θεία Μυρτώ νά φᾶμε ὄλοι μαζί!

- Ζήτω! Ἐπιτέλους, θά δοῦμε τά ζαδερφάκια μας!

- Ἄνυπομονῶ νά ἔρθει ἡ Κυριακή γιά νά παίξω μαζί τους! φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ Σάββας.

Τά τρία ἀδέρφια δέν μποροῦσαν νά κρατηθοῦν ἀπό τή χαρά τους. Ἡ θεία Μυρτώ ἦταν ἀδερφή τῆς μαμᾶς. Ἔμενε μέ τήν οἰκο-

γένειά της στήν Άγγλία, αλλά εκείνες τς μέρες είχε έρθει στήν Έλλάδα. Όταν άντάμωναν, μιά φορά τόν χρόνο, γινόταν σωστό πανηγύρι. Έτσι τά παιδιά άποκοιμήθηκαν ευτυχισμένα μέ τό καταπληκτικό νέο πού τούς εΐπε ή μητέρα.

Όλη ή έβδομάδα πέρασε μέ πολλές προετοιμασίες. Τά παιδιά ψώνισαν μέ τόν πατέρα τά δώρα πού θά έδιναν στά ζαδέρφια τους καί μαζί μέ τή μητέρα έτοιμασαν άγαπημένες λιχουδιές. Όλοι άνυπομονούσαν πότε θά έρθει ή ώρα νά άνταμώσουν.

Έρθε ή πολυπόθητη Κυριακή. Μεσημέρι καί τό τραπέζι ήταν γεμάτο. Η μαμά έστρωσε τό καλύτερο τραπεζομάντηλο, ή Άργυρώ στόλισε τά βάζα μέ φρέσκα τριαντάφυλλα, ό πατέρας έψηνε στήν αϋλή. Ό Άντώνης καί ό Σάββας έτοιμαζαν τά μουσικά τους όργανα καί έκαναν πρόβες τά τραγούδια πού θά αφιέρωναν στους καλεσμένους τους.

Η ώρα όμως περνούσε καί οί εκλεκτοί τους επισκέπτες δέν έρχονταν. Κάποια στιγμή χτύπησε τό τηλέφωνο. Τό σήκωσε ή μητέρα, αλλά από τό ύφος της όλοι κατάλαβαν πώς κάτι δυσάρεστο άκουγε.

Άνήσυχος έτρεξε πρώτος ό Σάββας.

- Τί έγινε, μαμά; Γιατί φαίνεσαι λυπημένη;

Έρθαν καί οί άλλοι κοντά της μέ άγωνία.

- Τά νέα δέν είναι τόσο ευχάριστα, εΐπε ή μητέρα. Χάλασε τό αυτοκίνητό τους καί περιμένουν έδω καί αρκετή ώρα τήν Όδική Βοήθεια. Είναι άκόμη αρκετά χιλιόμετρα μακριά μας. Ίσως έρθουν άργότερα, άν όλα πάνε καλά.

Όλοι στεναχωρήθηκαν. Πάνε όλες οί χαρές, οί προετοιμασίες καί τά δώρα! Κάθισαν νά φάνε άνόρεχτα, άμίλητοι.

- Είναι άδικο! ζέσπασε ό Σάββας κι έλυσε τή σιωπή. Όλη τήν έβδομάδα κάναμε τόσες έτοιμασίες καί όλα πάνε χαμένα!

- Τίποτε δέν πάει χαμένο. Θά έρθουν μιά άλλη μέρα καί θά τό γιορτάσουμε όλοι μαζί, εΐπε ό πατέρας.

- Τό τραπέζι στρωμένο, αλλά οί καλεσμένοι μας λείπουν... Πόσο

χαρούμενη θά ήμουν αν ήταν όλοι τους έδω, ψιθύρισε ή Άργυρώ.

- Ξέρετε τί θυμήθηκα; Τήν παραβολή του Μεγάλου Δείπνου, πού μās διηγήθηκε ή μαμά, είπε ό Άντώνης. Ό άρχοντας τά είχε όλα έτοιμα, αλλά οί καλεσμένοι δέν ήρθαν. Θά πρέπει νά λυπήθηκε όσο έμεις τώρα!

- Έσύ, Σάββα, νά τ' άκούς αυτά, πού προτιμās τόν ύπνο και νομίζεις πώς ό Χριστός δέν στενοχωριέται όταν δέν πηγαίνεις στό τραπέζι πού έτοιμάζει για μās, του είπε ή μικρή άδερφή του.

Τό τηλέφωνο ζαναχύτησε και ήταν από τή θεία Μυρτώ. Ήρθε ή Όδική Βοήθεια, αλλά τους είπε πώς τό αυτοκίνητο πρέπει όπωσδήποτε νά πάει σε συνεργείο. Τό τραπέζι αναβάλλεται.

Ήταν τό περιστατικό αυτό μέ τό τραπέζι πού αναβλήθηκε; Ήταν ή ιστορία του Μεγάλου Δείπνου πού τους είχε διηγηθεί ή μητέρα; Πάντως ό Σάββας από τότε, αν και δυσκολεύεται στό πρωινό ζύπνημα, δέν διαμαρτυρήθηκε ζανά για τό ζύπνημα τής Κυριακής. Πρόθυμα πετιέται από τό κρεβάτι του για νά πάει στή Θεία Λειτουργία. Για νά βρεθεί κι αυτός στό θεϊκό τραπέζι πού έτοιμάζει για όλους έμās ό Χριστός.

Τό οὐράνιο Δείπνο

Όλοι οί όρθόδοξοι χριστιανοί κάθε Κυριακή πρωί είμαστε καλεσμένοι στήν έκκλησία. Έκεί όλοι μαζί οί πιστοί ύμνούμε και εύχαριστούμε τόν Δημιουργό μας για τήν αγάπη Του, για τά δώρα Του, για όλα όσα μās χαρίζει. Και Τόν παρακαλούμε νά μās δίνει τήν ειρήνη, τήν υγεία, καθετί καλό.

Άλλά τό πιό σημαντικό είναι πού όλοι συμμετέχουμε στό ίδιο θεϊκό τραπέζι, στό μυστήριο τής Θείας Εύχαριστίας. Μέσα στό σκοπόητρο βρίσκεται όλοζώντανος ό Κύριός μας. Κοινωνούμε όχι

ψωμί και κρασί, αλλά τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Γινόμαστε ἕνα μέ τόν Χριστό καί ἀγιαζόμαστε!

Νά πηγαίνουμε μέ χαρά, λοιπόν, κάθε Κυριακή στόν ναό γιά νά συναντοῦμε τόν Χριστό μας καί συχνά νά κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του στό ὑπέροχο οὐράνιο Δεῖπνο πού ἐτοιμάζει γιά μᾶς σέ κάθε Θεία Λειτουργία!

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»).

Κάθε Κυριακή πρῶί
ὁ Χριστός μᾶς προσκαλεῖ
στό οὐράνιο Δεῖπνο νά βρεθοῦμε,
τό Σῶμα καί τό Αἷμα του νά κοινωνοῦμε.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιές.
3. Ποίημα.
4. Ὕμνος σέ ἀρχεῖο ἤχου.
5. Παιχνίδια μνήμης μέ προβολή.